

I v obyčejné mluvě znamenají slova »stavba«, »stavěti« jen práce provedené přímo na stav. pozemku a směřující k zřízení budovy, nikoliv také přípravnou práci, která by snad provedení stavby předcházela, jako žádost za povolení stavby.

Jest tedy ze smyslu, jak uvedená zákonná ustanovení pojímají slova »stavby«, »stavěti«, jakož i významu těchto slov v obyčejné řeči patrné, že podání žádosti za stav. povolení nespadá do pojmu »započítí se stavbou.« Tento názor jest také ve shodě s ustanovením odst. 2 § 11 vl. nař. z 21. května 1921 č. 191 Sb., podle kterého se považuje stavba za zahájenou dnem, kterého bylo počato s vyzdíváním základů, nebo nevyzdívají-li se základy, kterého bylo započato se zděním.

Nemohl proto soud již z toho důvodu ve výroku nař. rozhodnutí, že podání žádosti za stav. povolení nelze považovati za započítí se stavbou ve smyslu odst. 5. § 5 zák. o stav. ruchu, shledati nezákonnost.

Pak jest však lhostejno, kdy st-lka žádost za stav. povolení podala a pomýšlela-li, jak stížnost tvrdí, vážně na dodržení dané lhůty. Zejména nemusil soud pak zkoumati, zda st-lka osvědčila vůli ke skutečnému započítí se stavbou tím, že provedla veškeré přípravné práce pro stavbu, jako vykolíčkování stav. místa, ohrazení stav. místa prkny, navezení stav. kamene a vyhození základu pro sklepy.

Bylo proto stížnost zamítnout jako bezdůvodnou.

č. 3932.

O b e c n í d á v k a z v o d y: Platí se vodné ze zahrady, v níž vodovod obecní zaveden není?

(Nález ze dne 22. září 1924 č. 16.083).

V ě c: Městská obec L. proti okresnímu správnímu výboru v L. o vodní dávku.

V ý r o k: Stížnost zamítá se jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Václav L. v L. odvolal se z platebního rozkazu obecního úřadu v L., kterým bylo ze zahrádky jím najaté a nalézající se u domu čp. — v L. majitelce tohoto domu Josefě L. předepsáno vodné ve výši 79 K 20 h. Rekurs byl obecním zastupitelstvem zamítnut, poněvadž dle pravidel schválených zsv-em jest majitel najaté zahrady povinen platiti dávku vodní z této zahrady. — —

Odvolání Václava L. vyhověla osk nař. rozhodnutím a zrušila usnesení ob. zast., poněvadž . . . dle § 3 pravidel o vybírání vodní dávky jest ji platiti za každou bezprostřední spotřebu vody na nemovitosti, na níž jest veřejný vodovod zaveden, a to dle množství spotřeby. Na uvedenou zahrádku však vodovod zaveden není a je na ní, jak zjištěno, studánka, z níž se potřebná voda odebírá.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážil nss: — — —

Co do skutkové podstaty není mezi stranami sporu, že vodovod na zahradě Václavem L. pachtované zaveden není a že Václav L. odebírá potřebnou vodu ze studánky na zahradě. Stížnost zastává však názor, že jest povinnost k placení vodného ze zahrádky dána pro každého, komu obec poskytne objektivně možnost, aby se k měst. vodovodu při-

pojil, takže nerozhoduje, zda skutečně vodu odebírá. Tento názor nemohl soud sdílet.

Dle § 3 pravidel platí se vodné za každou bezprostřední spotřebu vody z veř. vodovodu v nemovitostech nebo na nemovitostech, do nichž nebo na něž veř. vodovod jest zaveden a to dle velikosti spotřeby. Tato určuje se pravidelně měřením skutečně odebraného množství vody, výjimkou paušálně, jde-li o nepatrný nebo po krátkou dobu trvající nebo jinaký odběr vody, pro který není účelno stavěti vodoměr.

Dle § 4 jest základem pro vyměření vodného skutečná spotřeba vody zjištěná dle ustanovení § 3.

Pokud jde o zahrady, ustanovuje § 5, že obec jest, užívá-li se vody z veř. vodovodu v zahradě, oprávněna žádati, aby příslušný výtok opatřen byl na útraty majitele (trvalého uživatele) zahrady vodoměrem, je-li zahrada větší než 500 m² nebo, je-li v ní zařízen umělý vodomet nebo umělá nádržka s volným odtokem.

Z těchto ustanovení pravidel jest patrno, že základem pro vyměření vodného jest množství vody odebrané z veř. vodovodu, takže vodné jest platiti jen, když veřejný vodovod do nemovitosti jest zaveden a jen tehdy a potud, pokud byla v této nemovitosti nebo na této nemovitosti voda z veř. vodovodu spotřebována. Z toho nečiní výjimku ani zvláštní ustanovení § 5 o zahradách, na které stížnost poukazuje. Nelze také nic jiného vyrozuměti z ustanovení § 7 č. 2 pravidel, dle kterých jest v případech § 5 k placení vodného povinen majitel (trvalý uživatel) zahrady, který jest však oprávněn přesunouti ji na nájemce nebo jinaké uživatele zahrady, ježto tato povinnost nastává jen tehdy, je-li právě splněn předpoklad § 5 pravidel, užívá-li se totiž skutečně v zahradě vody z veřejného vodovodu.

Pro názor, že by pro povinnost k placení vodného rozhodovala možnost připojení se k veř. vodovodu a nikoliv zavedení vodovodu na nemovitost a skutečné odebírání vody, mohlo by jediné mluvíti ustanovení § 2 pravidel, které zní: Vodné jest platiti za možnost bráti vodu z veř. vodovodu nebo za vodu k jakémukoliv účelu skutečně spotřebovanou.

Jak ze vzorných pravidel o vybírání vodného (vl. nař. z 27. dubna 1922 č. 143 Sb. dodatek II § 2) patrno, může býti zavedeno vodné dvojího druhu a to:

a) všeobecné, které jest platiti z možnosti bráti vodu z veř. vodovodu,

b) zvláštní, které se platí z vody k jakémukoliv účelu spotřebované.

Ustanovení §§ 3 a násl. pravidel schválených obcí L. odpovídají ustanovení §§ 11 a násl. vzorných pravidel o zvláštním vodném: všeobecné vodné (§§ 3—10 vzorných pravidel), které by se platilo z možnosti bráti vodu z veřejného vodovodu, nebylo přes znění § 2 schválených pravidel podle dalších ustanovení těchto pravidel, jak byly shora uvedeny, zavedeno.

Byl tedy výrok žal. úřadu, že povinnost k placení vodného pro V. L. nenastala, když na zahrádku jím pachtovanou vodovod zaveden není a potřebná voda odebírá se ze studánky tam se nalézající, ve shodě s ustanovením schválených pravidel a tedy i další výrok, kterým se zrušuje usnesení ob. zast. opírající se o mylný právní názor, ve shodě se zákonem. — — —